

Mezi současnými folkovými a rádobý folkovými kapelami, které tvoří na paletě naší hudební scény jakousi "louži" neurčité a nijak výrazné barvy, tak trochu na okraji po kterém si vydatném dešti vznikla a již několik let existuje jedna malá průzračná "kaluž", lépe řečeno *Kaluže*. Snad proto, že na hony vzdáleny pomyslnému pupku -Praze (žijí v Pilníkově u Trutnova), zůstává jejich voda čistá, horská, nezkalená "chemickými" příměsmi.

A tuhle kapelu si jako hosta pozvali na svůj prosincový koncert do libereckého Experimentálního studia na pátek třináctého Jarreti. Ti připravili ještě jedno překvapení v podobě *unplugged* vystoupení.. Pro skalní fanoušky stejně tak jako pro všechny ostatní návštěvníky to byl opravdu netradiční zážitek. (Jestliže jindy už při prvních to'nech špitáme vedle sedícímu kamarádovi(-dce), jaká že píseň bude následovat, tentokrát jsme byli většinou "nahraní"). Vidět Marka Štulíra s klasickou "španělkou", či slyšet Vlastovy geniální klavírní variace, které i notoricky známým písničkám(don Quijote) daly zcela nový rozměr, to byla opravdu velká sladká jahoda na pomyslném jarretěckém dortu, který si určitě vychutnali jak oni sami tak my v sále.

Na závěr ještě "bumerangem slov" zpět k hostu večera, ke Kalužím. Texty "kalužích" písniček jsou velmi poetické a hravé, zároveň však často "koušou" do červivých jablek problémů, které pramálo chutnají jak člověku samotnému tak celé společnosti. Neobvyklá slovní spojení, různé novotvary (výstruň) a vůbec texty písní jako takové jsou potěchou pro ucho každého "poetického estéta" i vyznavače kvalitního, "čistokrevného" folku. (Mě osobně okouzila nová písnička *O motýlech a špendlících*). A to jsem se ještě nezmínila o spoustě hudebních nástrojů, které členové Kaluží stihnou během koncertu ovládnout. Za zmínku stojí třeba saxofon, klarinet, spousta flétniček, klávesy, bubínky a dokonce i fanfrnoh.

Zkrátka je moc dobře, že i mimo hlavní festivalové dění existují kvalitní (a mnohdy i kvalitnější!) kapely, které se nikam netlačí, nechťejí být hvězdami za každou cenu. Z jejich hraní je tak stále cítit radost a lidskost. Pro mě jsou Kaluže v tomto čase nejlepší folkovou kapelou a spolu s "unpluggovým" Jarretem i nejmilejším letošním dárkem v čase předvánočním.